

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Rogier van der Weiden - Madona s dítětem (detail), kolem r.1460 ●

Prosinec 2010 - vánoce

Přichází váš spravedlivý král a přináší vám vysvobození.
Zacharjáš 9,9

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé

Už tak trochu utříděně se ohlížím za naší cestou do Izraele. Tyto vzpomínky vyvolává každou chvíli jiná událost, každou chvíli vyplouvá na povrch jiné místo, jiná situace. Vánoční zamyšlení do sborového dopisu vyvolalo vzpomínku na

Pole pastýřů v Betlémě. A na Betlém samotný. Skutečně je možné vnímat návštěvu Betléma jako podobenství.

Při poslechu vánočních textů do Betléma přichází nejrůznější lidé. Každý evangelista chtěl vyjádřit něco jiného a tak se nám před očima objevují u jeslíček mudrci z východu, výkvět moudrosti, i pastýři z opačného konce sociálního spektra. Lidová tradice betlémů nám všech-

ny ty postavy a postavičky staví vedle sebe spolu s ovečkami, psy, oslem, volem, velbloudem. Je to krásná mozaika, v jejímž centru je právě narozený Spasitel. Je to obraz setkání.

Krásu tohoto obrazu jsme si uvědomili při našem pobytu v Betlémě. Pozitivně i negativně. Z Pole pastýřů jsme se dívali na zeď, která obklopuje Betlém jako hradba proti teroristickým útokům. Náš palestinský průvodce nás na ni upozorňoval a nám z toho bylo úzko. Úzko nám bylo i z toho, že s námi do Betléma nemohl náš židovský průvodce. Uvědomovali jsme si, jak dokáže rozdělovat kultura, ve které vyrůstáme, jak jsme se museli snažit, abychom alespoň trochu pochopili bolest jedné či druhé strany konfliktu, který byl s námi přítomen vlastně na každém kroku. Zároveň jsme společně prožili bohoslužbu, při které jsme přijímali při večeři Páně všichni společně – katolíci i evangelíci. A při tom všem jsme mohli povídat a naslouchat si a přijímat dar přátelství. Hradby i boření hradeb v kulisách Betléma.

Obraz vánočního příběhu daru Spasitele je velice silný právě v tom, že tento dar je nabídkou pro všechny. Cesta bezmoci a otevřenosti pro každého člověka, která proměňuje svět. Vzpomínám na naši návštěvu Betléma a pročítám vánoční příběh. Nechávám se unášet scénou, ve které neexistuje nic, co by člověku zabránilo setkat se s druhými lidmi u jeslí. Navzdory vši naší různosti. Co by zabránilo přijít, pokleknout a pouze naslouchat ujištění, že mě i toho kdo je vedle mě má Pán Bůh natolik rád, že nám oběma nabízí život.

Jiří Ort

Naši senioři navštívili Čínu

O Číně dnes slyšíme na každém kroku. Třeba si koupíte elektrický spotřebič Philips a skoro jistě někde najdete štítek: Made in China. V Číně byla poslední Olympiáda, nedávno tam skončila světová výstava, v Číně nejsou zrovna v oblibě disidenti, něco není v pořádku s Tibetem a s Ujgury, na trhu jsou jedovaté hračky pro děti, vyrobené v Číně, Čínu postihlo zemětřesení, skupina horníků byla zasypána v uhelném dole, atd. Je to země s dynamicky se rozvíjející ekonomikou, má rozlohu bezmála 10 mil. km² a asi 1,2 miliardy obyvatel. Je to téma k pohledání.

Skupina našich zvědavých seniorů využila příležitosti a na dvou setkáních (14. 10. a 11. 11. tr.) se tímto zajímavým tématem obírala. Na tak velké téma to bylo stejně málo. Ale získali jsme vynikající odborníci na sinologii sestru **Jitku Černošovou**, která nám na dvou schůzkách stačila prezentovat to nejzákladnější. A můžeme být hrdí, tato osoba je členkou našeho sboru! Jitka vystudovala sinologii na filosofické fakultě University Karlovy a tímto studiem byla dobře připravena na práci v Číně a mohla si to ověřit při dvou ročních studijních pobytech na univerzitách v této obrovské zemi. Byl to jeden rok v Nankingu a druhý v Pekingu.

Na říjnovém setkání jsme byli seznámeni se základní charakteristikou země. Máme před sebou území, na němž bylo obyvatelstvo formováno velmi dlouhým kulturním vývojem, ale zažilo také velmi mnoho obtížných dějinných etap. Čínská komunistická vláda věnovala již celá desetiletí nezměrného úsilí potlačení starých tradic a přestavbě kultury, ale ne s příliš velkým zdarem. K výrazné krizi hodnot nyní však dochází, národ chce být bohatý, chce uspět ve světové konkurenci a také i kulturu mění v tomto duchu.

Hodně času bylo věnováno pak rozhovorům. Zvláště se všichni zajímali o letošního laureáta Nobelovy ceny míru, kterým je Liu Xiaobo, literární kritik, spisovatel, profesor a aktivista za lidská práva. Je spoluautorem tzv. Charty 08 a také jejím prvním signatářem. Byl za to odsouzen na 11 let vězení a trest si odpykává ve věznici Jinzhou.

Na listopadovém setkání jsme se seznamovali trochu se složitostí čínského jazyka a jeho komplikovaným písmem se spoustou znaků. Je to izolační jazyk, který nemá skloňování ani časování. Současně je to jazyk tónový a smysl slov se mění podle užití 4 tónů.

Jsmo vděční Jitce Černošové za to, že nám věnovala svůj drahocenný čas, přejeme jí další úspěšné pronikání do čínského jazyka i kultury a osobně ji přejeme hezké miminko, které nyní právě očekává.

VYTRVALÝ DÉŠŤ *Paj Siang-Šan*

*Horská mlha těžce vrství se za svítání
Řeky a hory na těchto místech hlubiny tají
Zurčení bystrin vzrušenější je v podzimmím čase
Páry v soutěskách tak šeré a chladné se zdají
Vyhlížím do dáli, oblaka ji však očím zastírají
Vzpomínám na domov, kapky deště do srdce dopadají
Co mě tu v budoucnu ve skryté samotě potěší ?
Loutna u severního okna – spoléhám na ni*

Joel Pokorný

Jak jsem prožila letošní podzimní sborovou brigádu

Jelikož mě někdy docela mrzí, že kvůli manželovým sborovým aktivitám přicházíme (já a náš syn Matýsek) o jeho tak cennou přítomnost, ale zároveň jej nechci ve těchto aktivitách omezovat, rozhodla jsem se pojmout letošní sborovou brigádu (v sobotu 20. 11.) trochu rodinně a vyrazili jsme pomáhat všichni. A akce se myslím moc vydařila – Matýsek byl neskonale nadšen, že mohl nejen být s tátou, ale mohl mu i pomáhat při čištění svítidel atd. A i mě ochotně pomáhal se skládáním židliček a luxováním v modlitebně. A vzhledem k tomu, že i Ondra Rada s sebou (na základě našeho doporučení) vzal syna Matyáše, mohli jsme se těsně před obědem všichni zapojit do montování stolečků a židliček v dětské místnosti, kterou předtím důkladně uklidila Daniela Vizinová se Samíkem. Rozbité hračky byly spolu s dalším odpadem odvezeny do sběrného dvora a dětská místnost je zase o něco útulnější. Stejně jako všechny ostatní sborové prostory, které před začínajícím adventem pěkně prokoukly. A to díky tolika „drobnostem“, které si mnohdy moc neuvědomujeme, ale když jsou najednou čisté, připadá nám to nějaké hezcí... Třeba nekonečné čištění dveří, klik, rolet, skel atd. o které se staraly Věra Adamcová, Hana Velátová, Bára Masopustová a Lucka Kutová. Pod jejich rukama důkladně prokoukla i kuchyň. Další doslova mravenčí činností bylo zamalovávání různých šmouh na stěnách, které prováděl Michal Otrýsal – zpočátku malým štětečkem na malování na papír, později jsme ho

přesvědčili, že si má domů přeci jen dojet pro normální štetce na stěnu, jelikož šmouhy na schodišti jsou poněkud větší a našli bychom ho u této práce pravděpodobně ještě v neděli ráno. Další náročnou prací, která na první pohled tak nevypadala, bylo čištění mřížek od vzduchotechniky o kterou se díky své výšce starali hlavně Jirka a Danek Ortovi, ovšem v závěru se docela zapotili, to když sundané a krásně vyčištěné mřížky nechtěly za žádnou cenu zpět na své místo... A kdybychom snad někdy potřebovali únikový východ, tak vězte, že to půjde lehce, úklid okolo východu a promazání pantů a "kolejniček" totiž zajistili Miki Erdinger a Tomáš Vokatý.

Kolem 13. hodiny, když už většina z nás padala hlady a únavou, jsme si dali společný oběd, který nám připravily Marie Ortová a Lucka Kutová, i když ani jedna si jej s námi nevychutnala.

Jediným úskalím našeho rodinného pojetí sborové brigády bylo to, že krátce po obědě jsme museli jít domů uložit Matýska k odpolednímu spánku, jelikož již byl také zaslouženě unaven. Ale snad to tolik nevadilo, protože seznam s pracemi, které bylo třeba udělat, už byl skoro celý proškrtaný, i když dokončovací práce a závěrečný úklid daly zůstavším ještě také zabrat a brigáda skončila někdy okolo 16h.

Děkujeme všem brigádníkům za hojnou účast (celkem se nás sešlo dvanáct plus tři děti)!

Lenka Vokatá

...my zpíváme, víme komu.

Možná jste většinou ani nepostřehli, že 27. 11. 2010 v podvečer probíhal v našem sboru zajímavý koncert žáků hudební školy sestry Zuzky Venclů. Je pěkné, že staršovstvo našeho sboru umožnilo propůjčit prostor modlitebny pro předvánoční produkci dětí malých i odrostlejších. Takový koncert má již několikaletou „tradiční“. Letos se odbyval za velké účasti a velký sál byl prakticky obsazen. Průběh koncertu vedla Zuzka tak, že děti braly své vystoupení vážně a opravdově.

Na programu byly hlavně vánoční písně a koledy, jiné písně byly výjimkou. Střídalo se provedení na zobcové flétny se zpěvem, takže vánoční evangelium zaznívalo i v textech. Posluchači je museli vnímat a přisvojovat si je, i když asi jen část se dokázala osvobodit od vánoční „nálady“ a předsvátečního shonu. V připomenutí jádra vánočního poselství dávaly děti dospělým pěkný dárek. Převládalo prostředí radosti a vzájemné blízkosti.

Celkem vystoupilo asi 20 žáků (většina děvčat) a doplňovalo je pět zkušených hudebníků. Předneseno bylo přes 30 koled a písní. Společně jsme si na závěr zazpívali podle rozdaného textu píseň „V půlnoční hodině...“. Po produkci bylo podáváno všem bohaté sladké pohoštění a Magda otevřela obchůdek „Fair Trade“.

-joe-

Seniorátní dny mládeže v Táboře

Sjeli jsme se 5. 11. odpoledne. Kdo by nás sledoval, tak by došel do Masarykova domu, kde na nás krom pražských čekali i mládežníci z jihočeského seniorátu, se kterými jsme měli seniorátky spojené. O to zajímavější bylo představování, protože jsme se mezi senioráty v podstatě neznali. Sešel se nás velký počet, stádo mělo něco přes čtyřicet hlav. Tím se dostáváme k tématu tohoto víkendu. Znělo: „Stádo: člověk bez názoru“. Večer jsme pobíhali po náměstí vtělení do mafiánských

či policejních rolí, ale spravedlnost vždy (a to v krátkém časovém úseku) zvítězila.

Sobota. Celým dopolednem (vyjma přednášky) se táhla volba SOMu jihočeského seniorátu. Přednášel nám

Josef Bartošek, studentský farář na ETF. Tato přednáška nás obohatila po všech směrech – dokonce i přírodovědných. Po tradičně dobrém jídle následovaly také tradiční dílny – hudební, sportovní, vycházková a výtvarná, ve které se vyráběly origami, jejichž prodejní výtěžek půjde na Diakonii ČCE. Ale to už byl čas na druhou, poslední přednášku sobotního dne, kterou měl Ivo Mareš, farář na Smíchově. Týkala se médií. Nechyběly interaktivní vložky, které nám ukazovaly některou teorii v praxi. Zajímavost tato přednáška opravdu nepostrádala. Po večeři se hrála zábavná hra, během které se skupinky vžily do role poutníka a putovaly krajinou v době biblické.

A neděle 7. 11. Ráno brzký budíček, výborná snídaně, tradiční organizační vsuvky a úklid. To vše během dvou hodin, po kterých jsme se přesunuli do kostela. Hudební doprovod bohoslužeb obstarávala hudební dílna. Duchovní nás bohoslužbami provázeli Josef Bartošek a tamní pan farář Soběslavský. Vysluhovala se Večeře Páně. Hned po skončení bohoslužeb jsme se přesunuli na nádraží, odkud jsme se každý dopravili do svých domovů. A mně zbývá jen dodat: Jihočeši, bylo to s váma krásný, SDM se povedly!

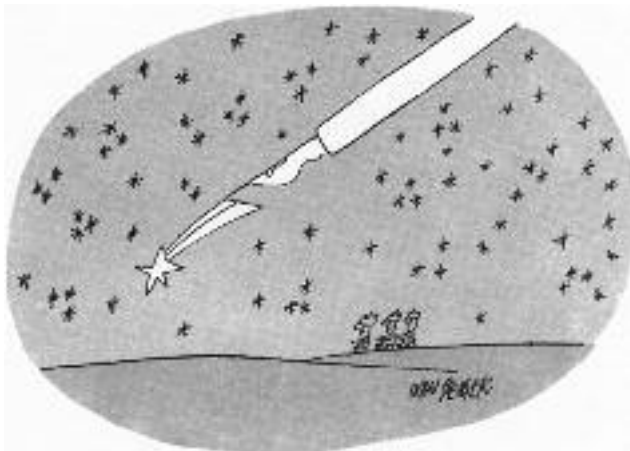
Daniel Ort

Zbožná přání

Jiřina Adamcová

*Až k hvězdným výškám veď nás, Pane
ať láska vá se naši stane
ať radost, pokoj v nás si množí
ať smíme zvat se děti Boží
ať srdce plné víry máme
ať těžkostí se nelekáme
ať spolehmem se na Tvou sílu
ať pomáháme Tvému dílu
ať tuto zemi lidem danou
změníme v zemi přehnanou*

*Až k hvězdným výškám veď nás Pane
ať tato touha nepřestane
ať naše bytost Tebou jatá
ať září jako hvězda zlatá
ať věrni jsme Ti v každé době
ať vrátíme se všichni k Tobě
ať vesmír celý čest Ti vzdává
ať chváliti Tě nepřestává
ať zemi námi porušenou
proměníš v zemi zaslíbenou*

Co se zpívá o Vánocích

„Napiš třeba něco o adventu v tvorbě Karla Kryla,“ snažil se mě inspirovat bratr farář, abych napsal něco, co by se hodilo do předvánočního čísla Katakomb a přitom jsem mohl psát z oblasti, kterou bych měl mít jako hudební publicista zvládnutou. **Tomáš Hrubý**

Inu – adventního jsem nenašel nic. Vánoční je pak text s názvem *Vánoční*. O podstatě Vánoc příliš není, spíš o tom, co by potvrdil kdejaký psycholog – že o Vánocích cítíme bolestněji všemožné smutky a ztráty. Ale napsaný je moc pěkně, tak s ním začneme.

Vánoční

*Dříve než ze stromečku
Opadá jehličí
lůžko ti jmelím ozdobím
Dám fotku do rámečku
olovo zasyčí
Tvůj krajíc chleba
ráno ptákům rozdrobím*

*Za tebe sfouknu svíčku
jablko rozkrojím
Bude to hvězda či snad kříž?
Tvé jméno na balíčku
k ostatním připojím
To abys nemyslel
že už k nám nepatříš*

*Za okny spadla vločka
a zvonek cinká
Ježíšek zavřel očka
a tíše spinká
Josef mu ustlal měkce
v krabici od kolekce
spí
tichounce
spí*

*Kus loje pro sýkory
Na stole cukroví*

*Od zítřka noci ubývá
Mráz cukrem pokryl hory
Panáček hadrový
A jedna židle
Jedna židle
Přebývá
(Karel Kryl)*

„Taky bys tam mohl zmínit nejstrašnější vánoční písně,“ hecoval mě ještě kdosi. Je jich samozřejmě v českém folku – nebo jak vymezit okruh, jehož písním se teď chvílku budu věnovat – spousta, ale víc než strašlivá autorská díla jsou to zjevně tupé komerční projekty s klasickými koledami (hvězdy žánru zpívají halabala nasypané nejznámější koledy za doprovodu unylých kláves) nebo alespoň nesoudné nahrávky („Na naše předvánoční koncerty máme vždycky plno,“ řeklo mně pyšně tramské duo, a tuto skutečnost považovali za důvod natočit CD s nezajímavým výběrem koled a absencí jakéhokoli aranžérského nápadu.) Ale nebudu jmenovat, ani se v tomto okruhu déle zdržovat, protože na to je škoda papíru. Zajímavé věci tu totiž jsou. Když zamířím někam do dávných 80. let, naskočí mě jízlivý popěvek Vaška Koubka „To Vánoce, Vánoce, Ježíšek přines nám dáárky...“, který si střílel z konzumentů i z koled sentimentálně zpívaných dětskými sbory. Wabi Daněk na své první a nejslavnější album Rosa na kolejích nahrál písničku *Papírové řetězy*, ve kterém pojal téma samoty o Vánocích z trochu jiné strany než Karel Kryl: „Řetě-

zy papírový / změní se na okovy...“ „...za šperky safírový / nekoupí to, co není / je jako ve vězení / vánoční noc.“ Z vánoční tvorby 90. let vyčnívá album Spirituál kvintetu, na kterém najdeme jak rozkošné raritky (*Třešničky*), tak písně, které opouští obvyklou polohu koled, jako třeba titulní *Hanba nám!*: „Hanba nám, tak přivítán byl Pán, náš Pán“ – kdepak tady s jesličkovým sentimentem. Spirituál kvintet spolu s Hradišťanem natočil v 90. letech také živé album *Vánoční koncert* a ve stejnou dobu vzniklo rovněž ceněné album skupiny Klíč *Vánoční klíčení* obsahující zajímavé a dobře upravené a podané koledy.

Mezi mnoha cédéčky s vánoční tematikou, které přineslo nové tisíciletí, se vybírá dobře. Poprvé a zatím naposledy totiž získala vánoční deska Anděla – cenu Akademie populární hudby (v kategorii folk a country za rok 2004). To je samozřejmě hra, která nemusí mnoho znamenat, ale ačkoliv jsem pro album *Hovada boží / Animantes dei* kapely Jablkoň nehlasoval, připadá mi její jmenování deskou roku docela zasloužené. Deska je proložena ústředním popěvkem, který nám na samém začátku sděluje, že: „Padesát dva týdnů zbývá do Vánoc / padesát dva týdnů zbývá do Vánoc / a když se týden překulí / tak stejně je to na nás moc / padesát jedna týdnů zbývá do Vánoc.“ Jak se deska blíží ke konci, týdny se stále zkracují a v posledním tracku se dozvíme že“...jeden dlouhý týden zbývá do Vánoc / a když se týden překulí / tak mihne se tu svatá noc / a padesát dva týdnů zbývá do Vánoc.“ Celé album je pak pojmenované podle písně, která se ptá: „Kampak všichni spěcháme, kampak všichni jdeme / jdeme tam kde svítí hvězda, tam kde svítí hvězda / tam kde svítí hvězda nad hypermarketem.“ Nerad bych ale vyvolával dojem, že se jedná

o desku vánočních anekdot (také některé další názvy by k tomu mohly svadět: *Balada o bramborovém salátu*, *Kapří rekviem...*): i takové vznikají (*Slavná věc* od Neřeže), ale *Hovada boží* jsou výborná právě pro svou komplexnost. Jablkoň tu zařadila i tvorbu jiných autorů: Marka Ebena (*Koleda*: „...a z téhle hvězdy naděje vyplývá / že světlo přijde i do našeho chlíva.“) a Jana Buriana. Právě Burianova píseň za prvé vypadá jako pouhý text na papíře z celé této desky asi nejlépe a za druhé se jmenuje *Předvánoční koleda*, což mně umožňuje obloukem se přece jen vrátit k adventu, který jsem na začátku článku bezradně opustil.

Než tímto krásným textem skončím, rád bych ještě dodal, že předchozí řádky se nepokoušejí být odbornou monografií na dané téma; jedná se jen o takový přerostlý sloupek, co mně zrovna myšlenky přinesly. Samozřejmě bylo možné zmiňovat či citovat úplně jiné písničky. Dále je zřejmé, že co se sekulární produkce týče, písně vánoční oslavné se špičkovou kvalitou textů zrovna chlubit nemohou: autoři vlastně nevědí co a proč chválit a slavit a své texty stloukají z různých klišé. Lépe dopadají písně, které bychom mohli souhrnně nazvat jako „protestsongy“. Vy si ale k oslavě narození Pána zazpívejte cokoli, co je Vám blízké. Výběr je naštěstí velký.

Předvánoční koleda

*Zas budou Vánoce
Kdekd je před problémem
Jak urvat alespoň
Tu hvězdu nad Betlémem*

*Jak vyhrát na frontě
A sehnat to co není
Zas budou Vánoce
Tý svátky zapomnění*

*Zas budou Vánoce
Ty svátky vkladních knížek
Dav najde Ježíška
A hned ho sejme z kříže*

*Bude z něj manekýn
Tak do výkladních skříní
Nade vším zakrouží
Solventní cherubini*

*Zas budou Vánoce
Těžko jít proti větru
Dveře se zavřely
Kdo na to doplatí?*

*Těhotná Marie
Mačká se někde v metru
Bojím se miláčku
Mám strach že potratí*

*Zas budou Vánoce
Kdekdo je před problémem
Jak urvat alespoň
Tu hvězdu nad Betlémem*

*Jak vyhrát na frontě
A sehnat to co není
Zas budou Vánoce
Ty svátky zapomnění
(Jan Burian)*

Pašijový příběh

Každé 1. úterý v měsíci se setkáváme k tématickému zamýšlení nad Bibli. V současné době je to pašijový příběh. Na tato setkání jste srdečně zváni. JO

Mk 14, 26-31

Hora oliv (viz obrázek) byla ideálním místem, kde mohl být Ježíš s učedníky v klidu sám. Místo mimo Jeruzalém a zároveň bezprostředně u Jeruzalémských hradeb, na dohled Zlaté brány. Odehrává se tu rozhovor, který nás zasahuje velice osobně. Rozhovor mezi Ježíšem a jeho učedníky. Ježíš upozorňuje učedníky, že se „pohorší“. Pohoršení – skandalon – znamená původně past, do které se člověk může chytit, překážku, o kterou může zakopnout. „Přeneseně bývá tohoto výrazu (a slov podobných) užíváno o tom, co svádí ke zlému, v Novém Zákoně však zejména o těžkých zkouškách, které slabého člověka děsí a drtí, takže se od nich v hrůze odvrací a od sebe je zamítá“ (Souček, str. 92). Stojí tu před námi velice naléhavá otázka, jak zvládnout Ježíšovu cestu odpuštění, nenásilí, pomoci. Ochotě k životu, který má smysl přes neúspěch podle lidských měřítek, ochotě ke skutečnému životu navzdory tlaku okolí. Smysl, který mu dává Bůh, ten, který jediný má v ruce lidské životy, celé lidské dějiny. Petr i všichni ostatní tvrdí, že k takovému životu sílu mají. Ježíš ví, že nikoliv. Zná člověka lépe. A jeho realistický pohled roste ze svědectví příběhů Božího lidu. „Neboť je psáno“.

Mk 14, 32-42

Místo, zvané Getsemane je podle tradice na úpatí Olivetské hory. Jméno znamená „lis na olej“. Přestože tradice vytvořila přesné místo, je také možné, že název má především připomenout olej, jehož se používá při královském pomazání a jenž je tedy ve zvláštním vztahu k Mesiášovi – Pomazanému. Toto pomazání se mu dostává cestou utrpení. (Souček str. 97)

„Přepadla ho hrůza a úzkost.“ Ježíš tu zřetelně není vyňat ze všeho, co je vlastní člověku. Ve srovnání s předchozím textem vidíme, že se nehonosí nerealistickými prohlášeními jako jeho učedníci. Bylo by to jako kdybychom z žalů vyškrtali všechny žalmy plné bolesti a pochyb a nechali pouze ty plné optimizmu. Skutečná zbožnost předkládá Bohu skutečný život. A Ježíš se přiznává k modlitebníkům Starého Zákona (Ž 42,6.12; 43,5 a další). Ona hrůza se ale nevztahuje pouze k blížícímu se utrpení. Setkáváme se s nimi po vzkříšení, u prázdného hrobu. „Řekl jim: ‚Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položily.‘“ Mk 16,6 „Ženy šly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály.“ Mk 16,8. Jde tu o úžas před nevystižitelností Božích cest, jde o zápas o to, aby tyto cesty byly přijaty s hotovostí a s vnitřním souhlasem. „Rozhodující je, že ‚kalich‘ tohoto potupení a zavržení před lidmi podává Synu sám Otec: pochopit a přijmout, že je to rozhodnutí milostivé a zároveň v plánu Boží cesty nezbytné, toť vlastní jádro getsemanského příběhu.“ Přijmout život v jeho plnosti v jistotě, že je Pán Bůh s námi.

K tomu ovšem člověk musí být bdělý. Ne pouze v tom smyslu, aby nespal, ale aby postihl smysl toho, co se vlastně děje. Pochopil a přijal tuto Boží cestu. V tuto chvíli to učedníci nedokázali. A proto nejsou schopni být ani prostou lidskou pomocí a povzbuzením. To dokáží až vyzbrojeni darem víry po setkání se Vzkříšeným.

Ježíš tuto cestu přijímá. „Pooděšel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: ‚Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.‘“ A znovu nás při tom vede k modlitbě. To je jeho odpověď na lidské iluze, které se snaží vytvořit učedníci při cestě na Olivetské hoře, na lidskou touhu mít vše ve své ruce, být tím, kdo bude určovat běh životů. Odpovědí není rezignace na lidské síly, na všechno krásné a dobré, co je člověk beze sporu schopen vytvořit, rezignace na budoucnost s nadějí pro všechny lidi. Odpovědí je nalezení cesty k Bohu. Ukotvení života, který pak může dojít k naplnění. O této cestě nám Ježíš v Getsemane svědčí.

Jiří Ort

Recepty

Dnes vám předávám recepty, které mi napsala Jiřinka Veberová. Obálku s recepty jsem od Jiřinky dostala už před nějakou dobou, ale až dnes jsem se pořádně podívala, co skrývá. A musím říct, že jsem se zaradovala. Už dlouho totiž myslím na to, že bych někdy udělala ráda drožďové knedlíčky do polévky. Mám je ráda, dělali jsme je doma, když jsem byla malá, ale nevěděla jsem přesně jak na to. Teď koukám – recept na drožďové knedlíčky. Výborně! K nim je přidán i recept na Lánské plněné žemličky s poznámkou, že recept četl v rozhlase na začátku svého prezidentování Václav Havel.

Jiřinčiny recepty ráda předávám vám všem a těším se, že příště budou moct na tomto místě být osvědčené recepty někoho z vás. Posílejte mi je nejlépe na adresu ortova@jabok.cz nebo mi je předejte při bohoslužbách.

Drožďové knedlíčky do polévky:

50 g másla, 50 g droždí, 1 vejce, sůl, petrželka, 4 lžíce mléka, strouhanka

Droždí rozdrobíme do kastrolku, přidáme máslo a zahříváme. Nejprve se rozpustí, utvoří škrálop a začíná vonět. Odtáhneme je, vmícháme do něho vejce, sůl, sekanou petrželku, mléko a tolik strouhanky, abychom mohli vytvořit malé knedlíčky. Zavaříme je do masitých a bílých polévek a stačí je povařit 4 minuty.

Lánské plněné žemličky:

40 dkg polohrubé mouky, 18 dkg hery, 4 dkg droždí, 3 žloutky, sůl a mléko

Po vykynutí vytvoříme malé žemličky, potřeme vajíčkem, posypeme sezamem, trochu soli a kmínu. Pečeme při teplotě 90 stupňů asi 20 minut. Upečeme naplů, nařízíme a plníme (sýr, různé salámy, šunka, paprika, okurka a jiné).

Marie Ortová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNACTILETNÍK - CZECOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „B“, Toronto, Ontario, Canada M6G 4E2

www.satellite1-416.com and www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

<http://vrsovice.evangnet.cz>; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: Ondřej Rada; Odpovědný redaktor: Ing.Jiří Ort; Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč